

troer, at de 817,000 Rd., som ere opførte i Regnskabet for 1855—56, ikke ere rigtigt posterede.

Andrøe: Gjenstanden selv er af saa stor Vigtighed, at jeg deri troer at turde finde en Undskyldning for, at jeg maa udbede mig det ærede Things Opmærksomhed et Par Døgn. Det har været fremhævet — og det er det, hvortil jeg nærmest skal knytte mine Bemærkninger. — at Spørgsmaalet ikke var, om en vis Ordning maatte erkjendes for den hensigtsmæssigste eller den eneste hensigtsmæssige, men at det var et andet og betydningsfuldere: om Ordningen var overensstemmende med Forfatningen, om den var forfatningsmæssig eller ikke. Jeg troer ikke, at Nogen behøver at indskærpe mig Sandheden deraf, thi den søles vist ikke af Nogen stærkere end af mig. Jeg vilde aldrig kunne falde paa, selv om den hensigtsmæssigste Ordning kunde opnaaes ved enten paa den ene eller den anden Maade at omgaae Forfatningen, at give mit Munde dertil. Det er min Opfattelse af Forholdet — maaskee en eiendommelig, maaskee endog en feilagtig, — at man bør opgive det Hensigtsmæssige, hvor det træder i Conflict med det strengt lovlige, hvilket efter min Mening har Ret til at gaae foran. Det er altsaa en Selvsølge, at, naar jeg her omhandlet den nuværende Ordningens Hensigtsmæssighed, har jeg ikke derved paa nogen som helst Maade villet give tilkjende, at der i dette Hensyn skulde søges en Undskyldning for dens Mangel paa Forfatningsmæssighed; nei, det er min Overbeviisning, at den ikke blot er forfatningsmæssig — thi Forfatningsbestemmelserne ere saa vide, at der med Hensyn til dette Punkt kunde træffes forffjellige andre Ordninger, der med Rette ogsaa kunde gjøre Krav paa at ansees som stemmende med Forfatningen, — men ogsaa er en saadan, som ved en nøie Overveielse af alle de forffjellige Hensyn, der maae gjøres gjældende ved en sund Fortolkning af Forfatningsbestemmelserne, maa findes: at være den eneste rigtigt forfatningsmæssige; alle de andre — det er min Paastand, men jeg maa gjøre Afkald paa idag, da Tiden er saa langt fremrykket, tilstrækkeligt at be-

grunde den, — ville, om de endogsaa tilsyneladende ved første Blik kunne synes forfatningsmæssige, dog, naar man gaaer videre, og udleder de Conseqventer, de ville admittere, findes at være i Strid med, eller ialfald i mindre Overensstemmelse med Forfatningen. I § 4 af Forfatningsloven om Indskrænkning af Grundloven af 5te Juni 1849 staaer blot, at Kongeriget har at udrede den paa samme faldende Andeel af det Beløb, hvormed de for det hele Monarchie fælles Udgifter maatte overståe de for Monarchiet fælles Indtægter. Naar der nu strax efter tilføies, at denne Andeel skal udredes til den Tid, den forfalder, da vil det frembyde sig for Betragtningen, at det maa være et forud bestemt Tilskud; thi ellers vilde der ikke have været talt om en bestemt Forsaldstid; det vilde jo ikke være muligt i Forveien at angive, hvilket Beløb der overhovedet skulde udredes. Men jeg skal derhos bede Enhver, som vil gjennemgaae Forfatningsbestemmelserne, dog at erindre, at det ikke gaaer an eenfaldigt at fastholde den Regel, der findes i § 4 af den nysnævnte Forfatningslov. Uagtet naturligtvis Intet paa noget andet Sted kan findes, der staaer i Strid hermed, saa er det dog ikke den eneste Grundlovsparagraf, hvorpaa Betragtningen maa hvile, naar Talen er om at finde den sande forfatningsmæssige Betydning af de Udtryk, her staae. Vel vedkomme Bestemmelserne i de andre Forfatningslove ikke specielt Rigsdagen, og Rigsdagen har fuldkommen Ret til at fordrø, at Intet skal kunne tilstedes, der staaer i nogen som helst Strid med Kongerigets Forfatningsbestemmelser, men de vedkomme Fortolkningen af, hvad der kan være den rette Mening; thi det maa dog nødvendigvis fastholdes, at den Lovgivningsmagt, fra hvem alle disse Lovgivningsacter udgaae, ikke kan være i uopløselig Strid med sig selv; det maa have været i Overensstemmelse med en vis Grundtanke, naar den i disse forffjellige Forfatninger har troet at maatte udtrykke de samme Forhold med noget forffjellige Ord, belyste fra en forffjellig Side. I Forfatningen for Slesvig vil det findes, at der udtrykkeligt er talt om, at, naar Beløbet ikke kan vækkes af de særlige Indtægter for Hertugdømmet, skal der udstedes en